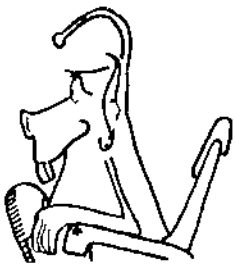
SR

23

SADOR VLÁDCE VESMÍRU

Originální název : Battle Beyond the Stars
Země vzniku : USA, 1980
Kamera : Daniel Lacambre
Scénář : John Sayles
Hudba : James Horner
Speciální efekty : George D. Dodge, Dennis a Robert Skotakovi
Režie : Jimmy T. Murakami
Hrají : Richard Thomas, Robert Vaughn, John Saxon, Sibyl Danning, Goerge Peppard aj.

K planetě Akira se blíží ohromná kosmická loď. Na jejím velitelském můstku, zahaleny do modré záře umělého osvětlení, stojí dvě postavy.

"Planeta Akira před námi, pane !"

"Ano, to je dobře. Bude moje. Nemají se čím bránit."

Na obrazovce a později i pouhým okem je však vidět předmět, připomínající svým tvarem létající objekt.

"Je to jen meteorologická stanice. Jediný kosmický objekt, který mají na oběžné dráze. A ani ten se chvíli nebude existovat."

Marně vysílá posádka stanice k přibližující se lodi žádosti o identifikaci. Místo takového signálu vyletí z hlavní anihilační paprsky a rozloží jediný létající majetek mírumilovné planety na miniaturní trosky ...

Pokojným životem žijí obyvatelé Akiry, bytostí od lidí nerozeznatelné. Nemyslí na dobývání nových území, na války, na smrt. Proto nejsou vůbec připraveni, když oblohu zatemní obrovské vesmírné plavidlo, které jim přináší pokoření a zkázu.

"Slyšte, obyvatelé Akiry," snáší se na jejich k nebi zvednuté hlavy hlas z hůry, "hovoří k vám Sador, vládce vesmíru. Vybral jsem si vaši planetu ke zřízení další své kolonie. Odpor nemá smysl. Jsem majitelem hvězdného konvertoru, jehož účinky jsou vám určitě dobře známy. Dávám vám čas na rozmyšlenou - sedm západů vašeho rudého slunce. Pak znovu přiletím a podrobím si vás."

Aby se nezdála hrozba planou, vyšlehnou z lodi zelenkavé paprsky a srazí k zemi několik obyvatel hlavního města.

"Takhle skončí každý, kdo se vzepře mému rozhodnutí," neodpustí si s ironickým přízvukem dodatek Sador. Hned poté dává pokyn Pobočníkovi, bytosti s hlubokou trhlinou v lebce jako důsledkem provedené mozkové operace, k odletu - zkontrolovat počínání jiných planet, určených ke kolonizaci ... planet, kterým co chvíli uplyne poskytnutá lhůta.

Inteligentně vypadající Sadoruv Pobočník

Mezi těmi, kdož smrtonosnými paprsky zasaženi byli, nacházela se i mladá dívka.

Těsně před tím, než jí projela nazelenalá zkáza hrudí, svíral její dlaň ve své mladíček Chad. Oba dva si mysleli, že se nic nemůže postavit do cesty jejich budoucímu štěstí.

Hoře nad ztrátou milované bytosti udělalo z mladíka muže. Chad se rozhodne jít na zasedání Rady, kde se má jednat o činnosti a opatřeních na obranu ... nebo na podvolení se.

Názory na kapitulaci jsou podepřeny zdánlivě rozumnými argumenty : nemáme zbraně, nemáme bojovníky, nemáme zkušenosti ... a tudíž ani šanci. Starý slepec, Poslední z Nejvyšších, však vášnivě hájí nezávislou budoucnost planety. Na jeho stranu se postaví Chad ! Je tu přece jedna kosmická loď, říkají; poletím s ní hledat pomoc, dodává Chad. Sedm západů slunce je přece dost dlouhá doba ...

I ta malá naděje je lepší než prázdné bezmocné čekání.

Chad jako by se už narodil se schopnostmi řídit a ovládat kosmickou loď ve tvaru ušaté sedící sfingy. Loď, nesoucí jméno Nell. Loď, která odnepaměti sloužila Nejvyšším. Nyní do ní usedl poprvé někdo jiný.

Mladý Chad.

Nell, symbioza hardwaru kosmické lodě a myslícího softwaru palubního počítače, se rychle přizpůsobí myšlení nového pána a smíří se s jeho nezkušeností. Přizpůsobí se a smíří, přestože Chad v první zkoušce ohněm neuspěje.

Hlídce dobyvatelů, kterou Sador - ve své samolibosti a domýšlivosti jako jedinou - nechal na oběžné dráze coby dostatečnou ochranu proti případným nekalým úmyslům podrobovaných, unikne Chad jen proto, že ho dvoučlenná posádka strážního modulu nechá utéci. Ovládaní otroci s rozštěpeným čelem se totiž zaleknou, že pronásledováním plavidla, které na Akiře vůbec nemá být, by porušili rozkaz hlídkovat. Sador by si myslel, že si odskočili užívat - a nekázeň se v jeho službách trestá jedním jediným způsobem ...

"Nezlob se, Nell, ještě nikdy jsem nikoho nezabil," ospravedlňuje Chad váhavost, s jakou přistupoval k prvnímu souboji s nepřítelem.

"Zatím to dopadlo dobře. Ale ne každý nás nechá odletět a vyhrát bez boje. Tohle nebude procházka rozzářeným vesmírem !"

Chadova cesta má v první fázi jeden jediný cíl : vesmírnou stanici dr. Hefaista, nejvlivnějšího obyvatele galaxie. Chad si slibuje od setkání s ním získat zbraně a cenné rady.

Na uvítací signály ze stanice nikdo neodpovídá, a tak se Chad rozhodne přistát bez povolení. Přistání proběhne bez potíží; stanice vypadá opuštěně. V chodbě, vedoucí od přistávací plošiny, potká Chad pojízdné přepravní křeslo. Důvěřivě do něj u-

Za chvíli nechá tato mladá žena své bohulibé činnosti a bude chtít odstranit závadu na domnělém androidovi ...

sedne v naději, že ho dopravní prostředek doveze k vládci stanice. Ihned se ovšem přesvědčí, že přehnaná důvěřivost se nevyplácí ani na území nejopěvovanější bytosti ve vesmíru. Z opěradel pro ruce a hlavu se vysunou ocelové držáky, pevně Chadovi sevřou obě zápěstí a krk, čímž mladého muže donutí trpně sedět a snášet cestu kamsi labyrintem chodeb stanice.

Jízda, během níž Chad nezahlédl ani živáčka, skončí ve žlutým světlem prozářené místnosti, kde krásná dívka zručně manipuluje s pájecí pistolí - opravuje pokažené androidy.

"Co je s tebou ?" vyštěkne na bezmocného Chada.

"Nemohu, ... ne ... mohu ...," zachroptí ten, maje hrdlo sevřené drátem.

"Ach tak, neboj, hned to spravím," utěšuje dívka domnělého androida a chystá se laserovým hrotem opravit závadu na pokaženém hlasovém ústrojí.

V poslední chvíli sezná, že Chad je živá bytost, člověk.

"Ty nejsi android ?" ptá se s údivem v hlase a hned Chada vysvobozuje ze zajetí křesla.

"Copak na téhle stanici jsou jen androidi ?" oplácí Chad stejnou intonací.

"Ano, kromě mne a mého otce jsou zde samí roboti."

Další podrobnosti se jeden od druhého dozvídají cestou k dr. Hefaistovi. Vyplyne z nich, že Chadova návštěva nepřinese očekávané ovoce, neboť na stanici zbraně nejsou ...

I vzhled samotného doktora Chada překvapí. Jedná se vlastně o jakousi ohromnou schránku, plnou mechanických a elektronických orgánů, na něž je napojena živá hlava nesmírně starého muže.

"Myslel sis, že budu vypadat jinak, že ano ? To víš, už nejsem nejmladší. Udělal jsi dobře, že jsi přiletěl. Akira nemá šanci úspěšně se vzepřít Šadorovi. Zde budeš alespoň prospěšný mně. Potřebuji následníka pro zachování života na stanici. Vezmeš si mou dceru za ženu a uděláš jí dítě ..."

Chad se sice pokusí protestovat, avšak proti silným androidům nemá nejmenší naději uspět. Po jeho odvedení vydá dr. Hefaistos své "pravé" ruce, brýlatému androidovi, příkazy k chystání

svatební hostiny.

V opravárenské komnatě se Chad snaží vysvětlit Namilii, jak nesmírně nesmyslné je rozhodnutí jejího otce. On, vyslanec Akiry, má určitě posvátnější poslání než rozmnožovat vymírající osazenstvo stanice. Musí se vrátit na mateřskou planetu, i kdyby měl v ohni obranné války zahynout. Nesmí zklamat. Poleť se mnou, Namilie, říká pak dívce, která mu je na první pohled sympatická.

Dcera dr. Mefaista, žena, která nikdy neviděla jinou živou bytost kromě otce, odmítá. Pomůže sice Chadovi opustit pro něj neodvratně zavřenou místnost i stanici, ale odolá pokušení odletět s ním. Až Chadova slova na rozloučenou : "... škoda, chtěl jsem ti ukázat pravý smysl života ..." Namilii nahlodají tak, že nedlouho po Nell opustí stanici výsadkový člun s ní na palubě.

Namilie se spojí s Chadem rádiem.

"To je dobře, že jsi se rozhodla takhle. A máš s sebou zbraně ?"

"Ne. Jen analyzátor. S ním však budeme moci důkladně rozebrat situaci a vybrat optimální variantu."

"Dobrá. Leť na Akiru. Tam se sejdeme."

Chad je zklamán výsledkem začátku cesty. Naštěstí provoz ve vesmíru je čilý, a tak než se Chad na Akiru vrátí, získá na svou stranu několik odhodlaných bojovníků ...

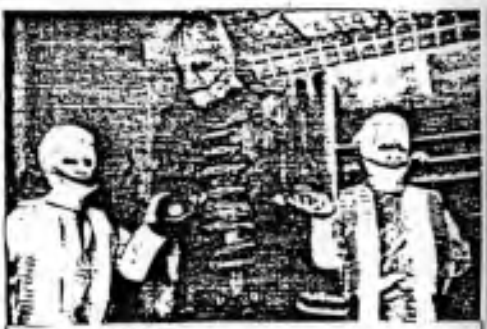
Prvním z nich je Kovboj, vesmírný tulák původem ze Země, obdivovatel a údajný pamětník zlatých časů Divokého západu. Odpovídá tomu i jeho oblečení a styl chování. Kostkovaná košile, kožené kalhoty, pistolový pás s rayvolverem /děkuji panu Gertu Prokopovi za toto nádherné a výstižné slovo !/ neustále proklatě nízko v pohotovostní poloze, flegmatický klid, ironický nadhled. Chad zachrání Kovboje i jeho plavidlo ze spárů nějakých dotěrných útočníků. Kovboj se nemůže bránit, neb mu došlo střelivo do palubních zbraní. Prvního protivníka sice odstraní Nell, protože Chad se stále zdráhá zabíjet i nepřítele, pak se však mladík zdravě nabudí a vyhraje svou první bitvu. Kovboj děkuje za záchranu a přistupuje na návrh letět bránit Akiru. Na oplátku ještě nabízí 10 000 megalaserů a 40 000 zásobníků do nich, které má naloženy, které jsou už zaplaceny ... a které tímto splní účel, byť ne původní.

Druhým spojencem je Nestor.
Chadovu kosmickou loď Nell uchvátí do svého silového pole bíle zářící ohromný létající talíř. Chad se probere uprostřed bílé tmy. Nic nevidí. Když udělá pár kroků, vystoupí z bělostné plochy před ním kontury ještě bělostnějších postav, stojících u bílého pultu s bílými ovládacími prvky.
"Kdo jste ?"
"Jsme Nestor. Co vidí jeden z nás, vidí všichni příslušníci našeho národa, co ví jeden z nás, stane se s jeho znalostmi stejné."
Bílou hovořící bytost, poplatnou antropologii pozemšťanů, zakončuje bílá, nahoře se rozšiřující hlava, v níž dominují čtyři otvory : ústa a dvě oči, jak je známe, urpostřed čela pak oko třetí. Hovoří bytost jedna, ale Chad cítí, že si její kolegyně myslí totéž.
Zmateně vysvětluje Chad novým známým problémy planety Akiry. Z reakce Nestora vyplyne, že nechce Chadovi ublížit; naopak se připojí na jeho stranu.

Dalšího spojence nalezne Chad na Planetě zlodějů, podvodníků a lupičů. Přiletěl sem získat nějaké zbraně. Nachází tu však jen posledního obyvatele.
Planeta byla vypleněna.
"A proč jsi tu tedy zůstal ?" ptá se Chad černě oděného muže, v jehož obličeji se rýsuje vše kromě radosti, úsměvu, štěstí a jiných zbylých spokojených projevů živého organismu nad zdařilým životem.
"Neexistuje planetární systém, kde by na mne nebyla vypsána odměna a vydán zatykač. V podstatě jsem zde musel zůstat. Nenalezneš tu ale pomoc pro svou planetu. A já ? Pro mě pomoc vám není záležitostí cti a odvahy, ale pouze peněz. Něco za něco, to je moje heslo. Co mi může planeta Akira nabídnout ?"
"Spoustu čistého molybdénu," zarmouceně říká Chad vědom si toho, že víc ani ň.
"Nebuď směšný, mladý muži. Ale počkej, něco mě napadá. Můžete mi nabídnout a poskytnout možná více než peníze : jídlo a úkryt."
"Platí," souhlasí Chad a vysvětluje Geldovi, tak přiléhavě se mu cizinec představí, jak se dostane na Akiru.

Cestou na planetu, kde se střetne s Geldem, zažije Chad na vlastní kůži, jak funguje Sadorův hvězdný konvertor.
Z velké dálky sleduje pomstu rozzuřeného Sadora, kterému vzpurné osazenstvo pro kolonizaci vybrané planety na prach rozložilo hlídkující strážní plavidlo.
Otevřou se obrovské ocelové dveře konvertoru. Z nitra energetické jímky vyšlehne dlouhotrvající paprsek a rozžhaví do běla ničím nechráněnou planetu. Během několika sekund zmizí z objemu vesmíru jeden z obydlených světů. Démonickému Sadorovi zničení planety poskytne stejné potěšení, jako kdyby ji kolonizoval.

V pořadí čtvrtého spojence získá Namilie.
Na cestě na Akiru přepadne její bezbranný malý člun mnohem větší plavidlo a pohltí ho do svých útrob. Namilie je v bezvědomí zavlečena do velké místnosti a tam za ruce pověšena ke stropu.
Když se probere, uvidí před sebou ohyzdnou bytost, o dvě hlavy vyšší než člověk, s hlavou podobnou ještěrovi bez uší. Roztlemená zubatá ústa se v jakémsi úsměvném šklebu rozevřou před Namiliiným obličejem.
"Výborná pochoutka ! Dovol, abych se ti představil. Jsem Kajman; to jsou moji pomocníci, termická dvojčata," ukáže nestvůra na dvě staroegyptsky oděné holohlavé postavy, "za tebou je můj harpunář, který nikdy nemine cíl."
Chválu svého pána odmění svalnatý, spoře oděný muž potěšeným úsměvem. "A ty, ty staneš za chvíli vydatným proteinovým chodem mého oběda. Nebo ne, vím něco

Ve své ohyzdnosti vypadá Kajman překvapivě roztomile

lepšího. Výhodně tě prodám !"
"Pochybuji, že planeta Akira, kam letím, bude mít za mě čím zaplatit. V současné době mají starosti se Sadorem, který si je chce podrobit ..."
"Cože ? Sador ? A ty chceš bojovat proti němu ? Tak to i já pomohu Akiře proti tomu ničemovi !" změní najednou Kajman stanovisko a vysvobodí Namilii z nepříjemných pout. Později z událostí vysvitne i důvod, proč Kajman Sadora nenávidí : obrovitá ještěří bytost je jediným ještě žijícím zástupcem rasy, kterou nechal Sador, samozvaný krutovládce všeho živého ve vesmíru, vyhladit.

Pohled i vzhled sličné Bojovnice jasně naznačují, že jejím jediným životním cílem je - boj !

Počet lodí na sedm doplní palvidélko Bojovnice z Valkýry.
Přiřítí se ohromnou rychlostí k Nell a počne s ní bojovně laškovat. Přestože se Chad sebevíce snaží, všechny střely míjejí dotírající lod bez účinného zásahu, neboť neznámé plavidlo je neobyčejně manipulovatelné - a tím pádem vlastně nezasažitelné.
"Jsem Bojovnice z Valkýry, příslušníku národa Akiry. Životní náplní a cílem mé civilizace je boj. Jsem pro něj zrozena. Nesmírně ráda bojuji," tvrdí bytost, z hlediska pozemšťanů ženského pohlaví. Avšak bojovničí vnady a jejich bujné tvary dostatečně zdůrazňující nedostatečný oděv vyvolávají dojem, že důvod jejího zrození byl úplně jiný ...
"Ne, ty nejsi pro nás ta pravá. Obrana Akiry není záležitost zábavy nebo chuti. Odleť, nechceme tě. Nemůžeš si na našem neštěstí ukájet své touhy ...," trvá na svém Chad. Avšak na dohled planety Akira doletí sedm lodí ...

Blížící se konvoj samozřejmě bl ídkující Sadorovi vojáci zaregistrují. Uznají, že proti přesile nemají šanci a mizí na plný plyn do vesmíru. Geld se svou válečnickou lodí hlídkový člun pronásleduje. Možná by v souboji neuspěl, ale na palubě

uprchlíků zaúřaduje dívka z Akiry, kterou pro svou potěchu dva hnusáci unesli z již tak dost neštastného hlavního města. Odvážlivkyně se vrhne na řízení a nedovolí pilotovi správně manévrovat. Přesný zásah usmrtí nejen dva nepřátelské vojáky, ale i dívku, která se tak stala první obětí v boji za svobodu Akiry.

Lodě přistávají.

Přítomnost Kajmana v průvodu příchozích na důvěryhodnosti těchto nepřidává ...

Podivný průvod dorazí do hlavního města : Chad a Namilie, hvězdný Kovboj, ošklivý Kajman, vedoucí za ruku termická dvojčata, Harpunář, ostražitě se rozhlížející Geld, vyzývavá Bojovnice z Valkýry a podivných pět bílých bytostí v bílých hábitech.

Není divu, že Akiřanů se v první chvíli zmocní nedůvěra a strach. Až teprve na důrazné výtky svého krajana Chada, proč se tak chovají k těm, kdož chtějí za ně nasadit život, ospravedlňují se a srdečně příchozí vítají. Na dlouhé oslavy však není čas, neboť je nutné konat přípravy na následující střetnutí.

Sador se blíží ...

Strhne se bitva.

Šest kosmických lodí /Namiliin člun je pro boj nepoužitelný/ proti ohromnému křižníku, z něhož stále a stále vylétávají bojové stíhačky a z něhož každou chvíli hrozí nebezpečí použití konvertoru.

Strategie obránců je jediná možná : odvážným bojem ve vzduchu co nejvíce oslabit nepřítele, na povrchu planety pak statečnou obranou odolávat výsadku z lodí, které vzduchem proniknou na Akiru. Ve vzdušném prostoru má velet Chad, na planetě je velení svěřeno Kovbojovi, který s poskytnutými megalasery řídil i výcvik Akiřanů. Jenže k porážce uchvatitele nepovede jen úspěšná obrana. Namiliin analyzátor tedy pomůže vymyslet řešení : v okamžiku, kdy se Sador rozhodne použít konvertor, musí v místě výstupu paprsku vyřadit z činnosti generátory silového ochranného pole. To je jediná chvíle, kdy je Sador porazitelný. Nutno se této šance chopit a beze zbytku ji využít ...

Jako první ze získaných pomocníků položí svůj život za svobodu jiných Geld. Jeho placatá kosmická loď, připomínající rejnoka, se zasažena zřítí atmosférou Akiry na pustá skaliska. Geld havárii přežije. Ne dlouho, ale vydrží při vědomí do té doby, než se vrátí Chad z první bitevní vlny. Zemře mu v náručí. Chad poručí Gelda pohřbít se spoustou potravinových zásob. Na udivené pohledy svých přátel po pravdě odpoví :

"Slíbili jsme mu přece stravu a úkryt ..."

Smrtí zakončí svůj boj proti přesile i mnoho akiřanů, kteří pod Kovbojovým velením vzdorují perfektně vycvičeným vojákům Sadorova výsadku. Protože uchvatitelé nejsou schopni normálním postupem prorazit nadšenou a živelnou obranou, použijí generátor bolestivých ultrazvukových vln. Obránci, zachváceni prudkými bolestmi uší, nemohou plnit stanovené úkoly v obranné linii, vznikají mezery a průlomy, nepřítel podzemními chodbami rychle postupuje vpřed. Situaci zachrání termická dvojčata. Jako jediná mohou bez obav stanout před generátorem - nemají totiž sluchové orgány. Jejich organismus jim dokonce umožní vyvinout takové množství tepelné energie, že zničí ničivou zbraň i s posádkou. Poté jsou jejich vyčerpané energetické zásoby urychleně doplňovány vydatnými proteinovými transfúzemi.

Sador má stále navrch.

Na a pod povrchem planety sice postup jeho vojsk zastaven byl, avšak ve vzduchu to se zbývajícími pěti loděmi nevypadá dobře. Proto se obránci chytají každého stébélka : s dalším návrhem, vlastně lstí, přijde Nestor. Nechá padnout svou jednu pětinu zastoupení na Akiře /jednu bílobílou bytost/ do rukou Sadorova výsadku, aby prostřednictvím jejích smyslů slyšel, viděl, vnímal a snímal děje na Sadorovu křižníku. Celá situace se vyvine tak, že Sador se rozhodne ze zajatce dostat informace - a to za každou cenu. K těmto účelům má na palubě specialistu na mučení vzdorovitých nepřátel, tzv. Chirurga, o němž prohlašuje, že je nejlepší ve svém oboru v celé galaxii. Chirurg nezačne při mučení s nějakými malichernostmi - zahájí výhružkami na amputaci pravé ruky. Po náznacích přetrvávající vzdorovitosti "pacienta" ihned přikročí k realizaci pořakadla "od slov k činům". Naštěstí Nestor není schopen přenosu bolesti /jako jediného pocitu/ ...

Kromě donucení promluvit zadrženého má amputace zdravé ruky splnit ještě jeden účel : posloužit k transplantaci pánovi a vládci Sadorovi /bohužel vám nejsem schopen objasnit, kdy Sador o ruku přišel/. Zvrhlému vládci vesmíru se nová ruka líbí. Avšak jen do té doby, než uchopí nůž a chce hrdlo svého majitele ozdobit hlubokým smrtelným zářezem. Vydatně jí napomáhají ostatní čtyři součásti Nestora, které v podzemním sídle velení bránících se Akiřanů zvedají současně každá pravou ruku a snaží se takto zčtveřeně provést na dálku atentát na vůdce nepřátel. Jejich vůle je nesmírně silná, ale včasný zásah Sadorova Pobočníka znemožní přišité ruce dokončit poslední fázi pohybu, kterou právě provedly její čtyři kolegyně hluboko pod zemí. Lest se nezdařila ...

Nezbývá než ještě statečnějšími a ještě odvážnějšími manévry narušit vzdušnou moc útočníků natolik, aby bylo možno zasadit poslední úder. A takovéto hop-tropické počínání zákonitě přináší zkažené ovoce : bělostně zářící létající talíř Nestora skončí po zásahu a následujícím neovladatelném pádu do vesmírné propasti výbuchem, destrukcí explozí uzavře knihu života i Kajman.

Zahynou, aniž by jejich smrt přispěla k ochromení protivníka. Poněkud úspěšnější v tomto smyslu je příslušnice bojovného národa z Valkýry. Když netrpělivý Sador rozkáže, aby hvězdný konvertor připravili do pohotovostní polohy, využije Bojovnice tímto vynuceného porušení ochranného pole a stylem kamikaze navede svou loď do palebné komory konvertoru. V pravou chvíli se katapultuje, ovšem v téměř neovladatelném pouzdře se stane snadným cílem útočících laserů. Svým činem alespoň částečně poškodí hlavní Sadorovu zbraň; v závěru střetnutí se ukáže toto poškození jako rozhodující ...

Ano, ani Kovboj nemá v elaborátu osudu napsáno nic jiného než smrt za svobodu Akiry. Na zásah své lodě a tudíž na její neovladatelnost zareaguje po svém : usedne do křesla před ovládací pult, nalije si z opasku whisky a navenek lhostejně a smířeně sleduje na obrazovce neskutečně rychle se přibližující povrch planety ...

Chad zůstane sám.

Tedy ve smyslu jediné kosmické lodi. Jinak ne. To proto, že na palubě s ním je Namilie, rozhodnuta pomoci, jak nejlépe bude moci. Vlastně jsou tři. Neboť Nell, loď a počítač v jednom předmětu, dovede poradit, pomoci i vynadat jako plnoprávný člen posádky.

Jinak než nějakou chytrou lstí se Sadorovi na kobylku Chad nemůže dostat. A musí vymýšlet zatraceně rychle, neb uchvatitel se chystá vynést červené eso :

"Aktivujte hvězdný konvertor !" poroučí.

Po chvílích horečné činnosti hlásí Pobočník :

"Nelze, pane. Funkčnost splněna jen částečně. Nezničíme Akiru ..."

A to ještě ani nevíte, že jste blízko zničení vy, mohl by si, pokud by dialog Sadora s Pobočníkem slyšel, myslet Chad. Právě se totiž ztratil z dohledu pálících Sadorových posluhů. Sice se zásahem v plášti Nell, ale natolik schopný zasadit poslední úder, aby hodně bolel.

"Uveď do činnosti autodestrukční zařízení," obrací se Chad k Namilii. V hlase lze vystopovat pohnutí, neboť se musí rozloučit s Nell. S mrtvým elektronickým zařízením ... ale také s přítelkyní !

Plán je jednoduchý : z dostřelu nepřátelských palebních prostředků se dostat tak, že se velice těsně přiblíží k panoramatickým oknům velitelského stanoviště, které se nachází na "břiše" Sadorova křižníku. Výbuch Nell bude takové intenzity, že rozmetá i velín protivníkovy lodě, bez něhož ta skončí tak, jak si zaslouží a jak si přeje nejen akiranský lid : zkázou. Chad s Namilií pak zaktivují záchranný člun, který, jak Nell spočetla, za dobu do výbuchu odnese oba pasažéry do bezpečné vzdálenosti od centra smrtící exploze.

Plán zní jednoduše. I proto se ho podaří do puntíku splnit. Sador příliš dlouho chodil se džbánkem pro vodu, až se mu u akirských pramenů utrhlo ucho ...

Pro Chada a Namilii /a pro mnoho jiných mladých dvojic; a pro mnoho sousedních i přespolních planet; a pro mnoho .../ začíná krutovládou nezastiňovaná budoucnost !

Film "Sador, vládce vesmíru" patří ke slabšímu průměru vědeckofantastické produkce Spojených států. Největší zajímavostí na tomto snímku je skutečnost, že za námět prý posloužil příběh "o sedmi statečných", kteří nejprve v japonské historii /film "Sedm samurajů"/ a potom na Divokém západě chránili poklidně žijící lokalitu domorodců proti uzurpátorovi, jenž si myslel, že je pánem širokodalekého okolí. Pravda, podobnost existuje : sedm lodí se k Akiře přiblížilo, dvě z nich /Namiliina loď, záchranný člun z Nell/ útok vydržely. Statečných bylo tedy 7 - ale posádek ! Členů bylo : Chad + Namilie + Kovboj + Geld + Valkýra + (Kajman + + termická dvojčata + Harpunář) + pěti částmi zastoupený Nestor ... 14; 2 x 7 je 14 ! Náhoda ? Možná ...

Pak se zde ještě vyskytuje Robert Vaughn v roli Gelda, který si v "Sedmi statečných" Johna Sturgese zahrál zbabělého Harryho.

Poměrně dost děje se v tomto filmu odehrává ve vesmírném prostoru; hlavně se jedná o bojové scény. Na nich si dali tvůrci poměrně hodně záležet; o to více odbyli ateliérové exteriéry hlavního města, které spočívaly pouze v malém náměstíčku s několika nuznými obydlími nezvyklého tvaru kolem. Že by měli architekti málo nápadů ? Nebo je svazoval nedostatek financí ? Měli málo času ?

"Sadora" jsem pochopitelně viděl na videu. Zažil jsem při jeho sledování zvláštní překlad : pořídil ho SFK v Prievidzi a pojal ho jako čtyřhlasý dabing. Poměrně zajímavý počin. Ale na Tatracon-u 87 jsem dabingéry slyšel hovořit, jak dlouho své dílo tvořili. Padl termín několika měsíců, z čehož záhy vyplynulo, že takto podobně chtějí namlouvat jeden film ročně. A to podle mého není výsledek úměrný snaze a práci. Zvlášť když si pro dabing budou vybírat podobné filmy jako je "Sador, vládce vesmíru" ...

Standa Čermák

L.I.S.A.

Originální název : Weird Science
(Tajuplná - nebo také osudová - věda)
Země vzniku : USA, 1985
Kamera : Matthew F. Leonetti
Scénář : John Hughes
Speciální efekty : R. Greenberg Association, Inc.
New York City
Hudba : Ira Newborn
Režie : John Hughes
Hrají : Kelly LeBrock, Anthony Michael Hall aj.

Nad konverzační komedií režiséra Johna Hughese zaplesá srdce, duše, ... aj. každého mladého teenagera. Samozřejmě že nejvíce amerického, neboť mentalitě především tohoto národa je intonace vyprávění příběhu převážně přizpůsobena. Ale protože se film zabývé sexuálními touhami chlapců mezi 15. - 16. rokem jejich života, velice snadno se zalíbí i evropskému publiku v uvedeném věku.

Nejednou přímo zaburácí smích diváků. Odmění upřímnou snahu scénáristy a režiséra v jedné osobě o věrohodné zachycení prvních (vysněných) kontaktů Wyatta a Garyho s něžným pohlavím, zastoupených v první vlně hlavně horkými rty ...

Obsah filmu bude krátký, neboť děje není mnoho. To Johnu Hughesovi nevyčítám. Nelíbila se mi však přílišná vulgarita některých dialogů (přičemž tiše předpokládám, že dabér z anglické verze do české si nic bezdůvodně nepřimýšlel).

Plná tělocvična dívek.
Přiléhavé dresy, podle poslední módy poměrně dost a odvážně vykrajované. Tváře bez jediné vrásky, úsměvy na rtech, dokumentující radost ze hry a úspěšných gymnastických cviků.
Hodina tělocviku v plném proudu.

V rozevřených dvoukřídlých dveřích užasle stojí Gary a Wyatt, dva chlapci sice věkem odpovídající pozorovaným děvčinám, avšak sexuálně o několik desítek měsíců za nimi pokulhávající.

"To by byla krása, vysprchovat se s nima. Potom nějakej šílenej vodvaz, tanec, zábava, mejdan, A přes noc - spousta nahejch těl ! Spousta nahejch těl !" Ústa chlapců se pohybují téměř neznatelně. V poloněmém úžasu prakticky nejsou kluci schopni hýbat se vůbec.

Probere je až zlomyslný čin starších kolegů ze studií, Maxe a Dana. Potichu se zezadu k užasle stojícím mlíčnákům přikradou a po chvíli vychutnávání bezradnosti Wyatta a Garyho stáhnou jim trenky ...

Wyattovi rodiče odjíždí na víkend mimo město. Zanechají své dva syny, Wyatta a staršího Chada, doma samotné, v pevné víře, že za dva dny nestihnou společnými silami udělat nic nepředloženého. Wyatt namyšleného, primitivního a stupidního (takový dojem Chad opravdu vzbuzuje) bratra nemá vůbec v lásce, a tak jsou předpoklady odjíždějících rodičů v tomto směru celkem oprávněné. Jenomže nezahrnují Garyho ...

Už v pátek se ke kámošovi Gary nastěhuje. Ne snad, že by chtěli celé víkendové dny rozebírat a probírat "ksakru stále marné" touhy po krásných děvčatech. Prostě si mají co říci a jsou spolu rádi. Což pochopitelně vyvolává hanebně posměšné poznámky starších a mnohem zkušenějších vrstevníků např. o dámských podprsenkách na nepatřičných hrudích aj.

V televizním programu se v nejsledovanějším čase skvěje vědeckofantastický film, jehož námětem je vytvoření umělého člověka (hrozně mě to mrzí, ba přímo štve, ale název tohoto filmu neznám - pozn. autora). Mladíčci úspěšné snažení kupodivu nešíleně vypadajícího vědce sledují se zatajeným dechem. Wyatt jenom to; stržen dějem nemá čas na jiné myšlenky.

Zato Gary !

Ve chvíli, kdy se vědec už už chystá vdechnout bytosti s mozkem mrtvé ženy život, dotkne se Gary kamarádova ramene :

"Mám nápad !"

Ne že by to bylo tak neuvěřitelné, ale Wyatt se udiveně na Garyho podívá proto, že nechápe, proč ho zrovna teď vyrušuje.

"Sestrojíme si ženskou !"

"To's uhád ! Přece nebudu vykopávat mrtvoly !" zajímavý film nyní přestal existovat i pro Wyatta. Avšak díky spíše pohoršení než zájmu o "nápad".

"To po tobě nikdo nechce. Máme přece počítač ..." mnohoznačně zakončí Gary svůj příspěvek do diskuze.

A už vleče Wyatta za rameno do kouta pokoje, kde na psacím stole trůní monitor a klávesnice osobního počítače. Expert-amatér Wyatt stržen nadšením a odhodláním Garyho cpe do počítače data jedna za druhými.

"Dáme jí mozek ?"

"Jo. Nudná, inteligence na 5. třídu - to by mi vyhovovalo ..."

"A co prsa ? Tyhle ?" a na obrazovce se objeví počítačem namalovaná značně vyvinutá žena.

"Ne, ty sou moc velký, zmenši je ... táák, to je vono !"
Nakonec do čtecího zařízení putují nejrůznější obrazové předlohy : podobizny Einsteina, několika hudebních skladatelů, mnoha dobře rostlých dívek a sportovkyň; z nich si bůhvíkde obstarané a bůhvíjak vytvořené programové vybavení Wyattova computeru bere potřebné rozměry a informace.
"Nestačí paměť !"
Nevadí, rozšíří se telefonickým napojením na velký počítač nějaké firmy. Paměť rázem mnohonásobně vzroste, program pojme zbytek dat a oznámí operátorovi, že je připraven převést zachycené informace na věc materiální podstaty.

Wyatt stlačí ENTER.

Odnikud se přižene bouře a zasype dům Wyattových rodičů svazkem blesků.
Odnikud se proti dvěma chlapcům v pojízdných židlích rozfučí prudký vichr a zažene je ke vzdálenější stěně, přičemž dokonale promíchá nepřívěnné předměty v pokoji.
Odnikud propukne v zemské kůře pod sklepením domu zemětřesení, které shazuje obrazy a deformuje nábytek.
Odnikud se přivalí potrubím obrovské množství vody, přetlakuje uzávěry, prorazí je a zdemoluje pračku, myčku a zařízení koupelny.
Odnikud se vezme spousta dalších - nedefinovatelných - sil a ničí jednu součást vybavení (jen) některých místností za druhou.

Najednou klid.

S bouchnutím se rozevřou dveře do Wyattova pokoje. Kluci zalezou pod stůl. Strach přemohl vzpomínky, že chtěli stvořit ženu ku obrazu svému ...
Nepřijde nestvůra, stvůra, zrůda ani monstrum. Vejde, zpočátku obklopena dýmem a září, krásná žena.
Pětadvacet let.
Skvostný obličej.
Dlouhé tmavé vlnité vlasy.
Těsně pod ňadra sahající naducané tričko.
Šetrným způsobem vyrobené spodní kalhotky.
Nádherné boky a ještě ladnější dlouhé nohy.
Smyslně opřena jednou rukou o rám dveří, s lákajícím úsměvem na rtech zdraví své tvůrce :

"Vytvořili jste mě, jsem jenom vaše ..."

Gary a Wyatt ji pojmenovali Lisa. Tato žena bez chyb a se všemi přednostmi pak během víkendu zaučila hochy pro běžný život ve věcech lásky. Zde je potřeba zdůraznit, že více než doteky a polibky ukázáno nebylo; vše ostatní ponechal John Hughes zcela na fantazii diváka.

Jenže takovýmto předáváním zkušeností známost Lisy s Garym a Wyattem neskončila.

Lisa uspořádala v sobotu večer ohromnou party pro nej-

všemožnější přátele svých stvořitelů. Ač ti tvrdili, že nikdo nepřijde, že žádné přátele nemají - dům praskal ve švech.

Na večírku si Gary a Wyatt díky Lise zjednali úctu u Maxe a Dana, dokonce jim přebrali jejich dívky. Vyhnáním dotěrných a násilnických punk-áčů (zhmotnila je a přivábila do domu dělat neúnosný nepořádek Lisa; potom kluky vyprovokovala, aby je vypráskali) proměnili každého účastníka mejdanu ve svého přítele.

Jen jedné chyby se dopustili. Vlastně jako na revanš chtěli Maxovi a Danovi také stvořit krásnou ženu. Jenže nedopatřením (nezavřeli dveře !) se ze sila pod domem vysunula do pohotovostní polohy raketa s atomovou hlavicí ...

Lekci Chadovi uštědřila samotná Lisa, neboť k pokoření nesnesitelného bratra už Wyatt odvahu a sílu nenašel. Lepší sourozeneckou dvojici byste pak těžko hledali.

Asi nejvíce ale kluci byli vděční za to, že přesně v okamžiku, kdy matčina ruka stlačila v neděli odpoledne kliku domovních dveří, skončila "kouzla", která vrátila všechen nábytek na svá místa a do původního stavu, zasunula raketu do nadále neexistujícího sila, ..., prostě navrátila dům pozemským fyzikálním zákonům.

Lisa odešla.

Její přítomnost v blízkosti dvou už ne nezkušených mládenců byla zbytečná.

Odešla předávat zkušenosti a zaučovat jinam ...

Nejlepší a nejvtipnější scénou je pětiminutový "koncert stvoření". Bohužel, měl jsme tu smůlu a film viděl na černobílém televizoru. Věřím, že barevně by scéna zapůsobila ještě přesvědčivěji. Skoro tomu, co vytvořily fantazie a um filmařů, člověk uvěřil ...

Standa Čermák

BLACK MOON

Země vzniku : USA,
Kamera : Misha Suslov
Scénář : John Carpenter, Desmond Nacamo
Speciální efekty : Max W. Anderson
Hudba : Lalo Schifrin
Režie : Harley Cockliss
Hrají : Tommy Lee Jones, Linda Hamilton, Robert Vaughn, Bubba Smith, Keenan Wynn aj.

O filmu "Black Moon" (česky "černý měsíc" - ale zůstaňme raději u originálního názvu) jsem se poprvé dočetl v Cinemě. Bylo to krátce poté, co jsem viděl "Terminátora". A protože Linda Hamiltonová, hlavní hrdinka snímku o souboji dvou mužů z budoucnosti v naší přítomnosti, mi byla coby protihráčka Arnolda Schwarzeneggera sympatická, říkal jsem si, že by nemuselo být špatné nový film této herečky shlédnout a potvdit si oprávněnost nabytého dojmu o Lindě H. . Navíc měl film pojednávat o superrychlém automobilu s pohonem na vodík ... začalo to zavánět i sci-fi ! Zaregistrovaný název "Black Moon" se zařadil do mé paměti po bok spousty jiných a trpělivě čekal na první možnost svého vyvolání. Dočkal se. Na květnový (1988) termín promítání pro aktivní členy klubu R.U.R. vybral dramaturg Pavel Kolář právě jeho ...

Nechci tvrdit, že jsem si před televizor sedal lhostejně, to ne. Ale po úvodních titulcích se moje divácká pozornost div ne zdesaterónásobila. Na scénáři totiž spolupracoval John Carpenter (není nutné ho blíže představovat), speciálním efektům vdechl život Max W. Anderson ("Philadelphský experiment", "Ice Pirates"), režie se ujal Harley Cockliss (v roce 1982 natočil na Novém Zélandu "Bitevní vůz" - ten film musím vidět !), neméně zajímavě autoři obsadili jednotlivé role : o Lindě už řeč byla, Robert Vaughn ("Sedm statečných", "Sador", "Starship Invasion") si zase zahrál "černého" bídéka, Keenana Wynna také velmi dobře znám (ještě se k jeho roli vrátím). Prostě - ač jsem očekával, že film nebude příliš SF (o to je víc akční),

dělalo na něm spousta tvůrců žánru SF profesionálně nakloněných. I proto dnes můj článek čtete ...

Dvě základní charakteristiky příběhu si odporují : jednoduchý - zamotaný. Všechno se točí kolem černého supermoderního auta. Usiluje se ho zmocnit z prakticky nedobytného mrakodrapu jistého Briana spousta lidí - a každý z jiného důvodu ...

Soudní přelíčení s vysoce postaveným politikem se blíží. Důkazů o jeho zapletení do korupční aféry není mnoho. Lépe řečeno - je jediný. Stačil by; jedná se o kazetu s páskem, na němž jsou magnetickým záznamem uložena potřebná data. Jenže ! Pásek se nachází v přísně střežené databance jistého elektronického koncernu. Policie proto musí volit nezákonnou formu získání usvědčujícího důkazu. Vyšle jednoho agenta (nejlepšího z nejlepších), který je za tučnou finanční odměnu ochoten dát do služeb spravedlnosti svou odvahu i cit a talent pro superjemnou elektroniku. Zajímavé obstarávání důkazu, že !?

Billy je opravdu machr. Dostane se přes několikanásobně číselně jištěné vstupy, dveře a průchody, aniž by vzbudil pozornost hlídajících strážců. Pronikne i do příslušné části dlouhatánského trezoru s páskami. Jenže tady podcení zabezpečovací systém a otevřením dvířek spustí poplach. Popadne pásku a utíká. Před střelami z hlasitě plivajících samopalů se mistrně kryje, setřese i pronásledovatele. Ale šéf bezpečnostní služby, Kramer, Billyho poznal. Dá si celou záležitost po zjištění, která kazeta zmizela, dohromady s chystaným přelíčením a pustí se (evidentně je v nějakém nepříliš zákonném spojení se žalovanou stranou) po stopě zloděje. Má pověst vytrvalého lovce a nelítostného zabijáka. Billy tudíž ví, že nesmí příliš otálet ...

U pouštní benzínové pumpy, spojené s rychle občerstvujícím barem, donutí okolnosti Billyho zbavit se kazety. Cítí v patách pronásledovatele, možná je tahle zastávka poslední, kdy existuje před nimi jakýs takýs náskok ...

Tankují zde tři muži pohonné hmoty do svého obytného auta, za ním mají připojený přívěs a na něm ukotvený nádherný černý sportovní vůz. Billy ukryje kazetu za odklopená dvířka v jeho zadním čele. Právě včas. Když muži se sportákem na přívěsu odjíždějí z motorestu, vjíždí na parkoviště kolona tří osobních aut, v prvním z nichž sedí na předním sedadle Kramer ...

A tak se Billy stane prvním, kdo má zájem o černé auto, black moon; Billy z jiných důvodů než touhy po něm ...

Tři muži dojedou do města. Čeká zde na ně zástupce jisté firmy, aby je zkusil přesvědčit, že právě jeho automobilka zaručí vynálezcům převratného pohonu rentabilní spolupráci. Jenomže trojice váhá. Právě totiž dnes absolvovali úspěšný rychlostní pokus a definitivně se tak přesvědčili o nesporných kvalitách svého černého miláčka. O sponzorech musí ještě moc přemýšlet. Třeba takoví Japonci ...

Hotel, kde se tito tři muži ubytovali a jehož garážmistrům svěřili mikrobus i s přívěsem, si vybrali té noci organizovaní zločinci. Brian se v čele ohromné zločinecké organizace živí loupením, předělváním a poté prodejem luxusních vozů. Zloději aut ukradnou kromě asi deseti mercedesů, bavoráků, sierr a dalších nablýskaných korábů silnic i - black moon.

A tak se trojice původních majitelů stane druhým subjektem, který má zájem o černé auto, black moon; chtějí ho opět vlastnit ... je jejich ...

Nina patří také do gangu zlodějů aut.Dokonce v něm zaujímá výsadní postavení. Je milenkou šéfa Briana a hlavní tipařkou. Vášeň a láska k autům poslední dobou značně převyšují sympatie k milenci, který Ninu považuje spíše za součást majetku . Vlastnické sklony proto dívku otráví a vyvolají mezi všemocným gangsterem a proti němu bezbrannou Ninou spor. Jeho výsledkem není, jak by se očekávalo, fyzický trest - na to má Brian Ninu moc (zvráceně) rád. Potrestá ji psychicky. Chloubu posledního zlodějského tahu a její osobní úlovek, který si chce Nina bláhově nechat pro sebe, uzavře Brian do drátěné ohrady pod patentní zámek. Tvrdí, že nenávratně.

A tak se Nina stane třetím v pořadí, kdo má zájem o černé auto, black moon; ona z daleko poetičtějších pohnutek než zatím zmínění ostatní ...

A tak se Brian stane čtvrtým, kdo má zájem o černé auto, black moon; bude ho nyní proti všem bránit ... slibuje si od toho přitažení Niny zpět ...

Nepřímo je zájemců o černé auto mnohem více : např. představitel policie, který je ve spojení s Billym a který od něj požaduje do 48 hodin předání magneticky zaznamenaných informací, protože za udané množství času uplyne poslední možnost přednést důkaz u soudu; dále např. Kramer, jenž sleduje Billyho ze stejného a přesto dost odlišného důvodu, a tudíž se do blízkosti black moon-u dostane také ...

Přístup do Brianova sídla je prakticky nemožný. Nákladný elektronický bezpečnostní systém doplňuje velké množství bdělých strážců. Navíc musí případný odvážlivec vůbec vědět, kudy se k Brianovi a k jeho tajemstvím a državám dostat. Nejprve musí zjistit, že obyčejné podzemní garáže pod moderním komplexem dvou černoskleněných mrakodrapů kryjí tajný vjezd do přepracovávacího závodu ukradených automobilů. Z těchto ohromných, stále ještě podzemních prostor vede jediný vchod (nepočítáme-li cestu vzduchem, kterou nakonec zvolí Billy, a kanalizaci, kterou si vybere dvojice zbylých živých členů trojice původních majitelů černého auta) do vyšších pater, kde dlí Brian ...

Stručně jsem se snažil nastínit základní zápletku filmu. Z mých slov by mělo vyplynout, že Billy se spojí s Ninou, připojí se k němu i dva vynálezci, jejichž kamaráda zloději aut

zavraždili. Společnými silami naplánují odvážný průnik přes spoustu elektronických a vizuálních zajišťovacích prvků k černému miláčkovi. Cesta TAM proběhne bez problémů, cesta ZPĚT ale ne. Billy je donucen s Ninou jako spolujezdcem vyjet s black moon-em až do jednoho z nejvyšších pater mrakodrapu (tipuji tak 25. ze třiceti). Cesta z 25. patra sousedního mrakodrapu je volná; jenže mezi domy je dobrých 50 metrů volného prostoru. Co myslíte : jak dopadne skok automobilu, jakým je b l a c k m c o n ?

Říkal jsem, že se zmíním o obsazení jedné z rolí Keenanem Wynnem. Podle úvodních titulků měl hrát Iron Johna. Z děje vyplynulo, že je to přítel Billyho, odborník na elektronické zabezpečovací systémy. Jediná scéna, v níž se objeví :

- Billy dorazí do jeho bytu,
- dveře otevřené, stopy po zápase,
- Iron John se zakloněnou hlavou mrtev v křesle.

Zcela určitě to Keenan Wynn byl. Pochybuji, že pózování v křesle coby mrtvola byly jediné jemu scénářem přisouzené herecké projevy. Opět si tedy kazetoví střihači pohráli s divácko u důvěrou. A já se obávám, že jim tohle úmyslné zkracování filmu do potřebné délky opět u valné většiny spotřebitelů prošlo. Jen mi uniká smysl ...

Podobně jako "Specialisté" či "Opičí mise" (epizoda z amerického TV seriálu Joe Dancer) poskytuje "Black moon" napínavou podívanou (poměrně zdařilou) na průběh jedné promyšlené loupeže. Bohužel, přidal i několik nepravděpodobných prvků, čímž trochu zneváží ambice na absolutně kladné hodnocení ...

Standa Čermák

Sador (il.Jana Kaplanová) 1
Sador (Standa Čermák) 2
LISA (Standa Čermák) 12
Black Moon (Standa Čermák) 16

SVĚTELNÉ ROKY - Filmově-reportážní magazín pro problematiku SF. Vydává Scifia of C.A.P. & company KSPVTU v nakladatelství Bellatrix. Číslo bylo dáno do tisku 12/88, obálka 11/89. Vyšlo na podzim 1989. Náklad 12 výtisků. Výhradně pro soukromou potřebu odběratelů. ZDARMA

© RSR 1989

PLANETA ORIC

NEGRONEN

SUPER III

High Quality

Super Exclusiva